

[Finansministeren.]

Jeg forstod først ikke rigtig denne betragtning, men senere blev jeg klar over, at dette med statistisk og dynamisk var noget, man havde hørt i går aftes i et foredrag af bankchef Lindebrekke fra Norge. Jeg kan også godt lide udtrykkene statistisk og dynamisk, men min opfattelse er, at hvis vi vil sikre en dynamisk udvikling i det danske samfund i de kommende år, er det netop på de offentlige investeringer, vi skal satse. Det er her, vi har det, man kalder flaskehalsene; det har vi i hvert fald på uddannelsesområdet. Hvad med teknikerne, ingeniørerne og mange andre? Det er i virkeligheden her, vi har problemerne, hvis man vil have en virkelig dynamisk produktionsudvikling i det danske samfund.

Der kunne nævnes en hel række andre områder, men jeg skal ikke fordybe mig i det, bare sige dette ene, at jeg tror, at man skal sige farvel til skatteborgermentaliteten. Det er skatteborgermentaliteten, der kommer frem her igen, men det er ikke blot et spørgsmål om at spare nogle penge i skat, det er et spørgsmål om at skabe de fornødne foranstaltninger, skabe grundlaget for en dynamisk udvikling i erhvervslivet, og dette grundlag skaber vi i dag fortrinsvis ad offentlig vej.

Jeg vil først give det ærede medlem fru Grethe Philip en undskyldning for, at jeg ikke svarede på dette med undersøgelsen af refusionsordningerne. Jeg kan svare, at jeg går ud fra, at der kommer et materiale i nær fremtid. Vi er stærkt opmærksomme på det i regeringen, og det var tanken, at vi skulle have haft et materiale frem i økonomiudvalget. På grund af andre ting, investeringsplaner o. s. v., er det ikke kommet, men vi vil prøve på at få dette materiale fra udvalget vedrørende refusionsordningerne frem til regeringens økonomiudvalg i meget nær fremtid og så forhåbentlig også derefter få viderebearbejdet det, så at det kan gå videre til folketinget. Mere tror jeg ikke jeg kan sige om det i dag.

Op så til det ærede medlem hr. Rimstad; det med at leve over evne, det har jeg svaret på. Det ærede medlem sagde også, at han er ikke modstander af en udbygning af de offentlige goder, når det blot er de rigtige offentlige goder. Ja, det er jo det, der er problemet, men vi får jo desværre bare al-

drig rigtig at vide, hvad der er det rigtige. Det er det, vi prøver på i regeringen igen - nem vor 3 års plan at få fastlagt: hvad er de rigtige områder for en indsats fra det offentlige? Det er jo det, man kan diskutere. Nu ved jeg vel, at det ærede medlem kan svare: ja men det har vi ikke lejlighed til at diskutere, for vi er ikke med i det udvalg, hvor man diskuterer det. Men dette skal da også være en mere almindelig bemærkning om den mentalitet, som ligger bag den tankegang, som det ærede medlem giver udtryk for.

Jeg tror ikke, at denne skatteborgermentalitet kan være grundlaget for en god udvikling i det danske samfund. Jeg tror, den har overlevet sig selv; jeg tror ikke, det så meget er dér, problemerne ligger. Man prøver på at bilde befolkningen ind, at det er dér, problemerne ligger, men det er min opfattelse, at de fleste moderne mennesker er fuldt ud klar over, at det koster penge at drive et moderne samfund, og så skal der også betales for det.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen): Jeg takker det ærede medlem hr. Knud Hertling for hans udtalelser, men jeg vil lige for en ordens skyld sige, at da jeg gjorde min bemærkning til det ærede medlems tale om begrebet huse til maskiner kontra huse til boliger, begik jeg måske den fejl, at jeg satte lighedstegn mellem disse huse til maskiner og erhvervsbyggeri; det er for mig det samme.

Jeg skal ikke blande mig i det ærede medlem hr. Vivikes bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller; jeg foretrækker at klare for mig selv, men jeg skal blot gentage mine udtalelser fra ordskiftet den forrige dag om at sammenholde Folketingstidende med det, jeg havde sagt, og det, det ærede medlem senere benægtede at have sagt.

Jeg synes, at det er lige lovlig flot og vel også nok lige lovlig dristigt, at det ærede medlem hr. Poul Møller på basis af de udsendelser, vi har fulgt i TV, uden videre betegner de sidste 10-15 års udvikling i Grønland som forfejlet. Jeg tror ikke, det ærede medlem kan få godkendt denne bedømmelse af de to ærede medlemmer fra Grønland. Tværtimod tror jeg nok, man har mange anerkendende ord at sige netop